

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

levnedsmidler. De bemyndigelser, som findes i de to regelsæt, vedrører i øvrigt ofte de samme emner.

Jeg skal i denne forbindelse nævne bestemmelsen i lovforslagets § 7, der alene har til formål at løse de uheldige regelkonflikter, som ellers ville kunne opstå mellem levnedsmiddelloven og de særlige love. Jeg er helt indstillet på, at denne bestemmelse vil kunne trækkes ud, så snart de pågældende særlige love er ændret, eventuelt allerede under lovforslagets behandling her i folketinget.

Med henblik på koordinationen mellem de berørte ministerier er det også fundet rigtigt at videreføre den høringsforskrift, som findes i § 22 i den gældende levnedsmiddellov, jfr. den tilsvarende bestemmelse i lovforslagets § 11. Denne bestemmelse viderefører også reglen om, at der skal indhentes erklæring fra de nærmest interesserede landsorganisationer, men jeg har her lagt vægt på, at det nu udtrykkeligt kommer til at fremgå, at der er tale om både erhvervs- og forbrugerorganisationerne.

Her bør også nævnes bestemmelsen i forslagets § 42, som skaber lovgrundlag for det levnedsmiddelråd, som regeringen under folketingsdebatten i januar gav udtryk for at ville nedsætte. Med levnedsmiddelrådet søges skabt, hvad der er blevet kaldt et fast og kvalificeret forum for den udveksling af synspunkter, som løbende må finde sted mellem myndighederne, forskningen, forbrugerne og de erhvervskredse, for hvilke levnedsmiddellovgivningen har afgørende betydning. Dette organ vil gennem sin rådgivning kunne bidrage til koordination og forenkling af de regler, som lovforslaget indeholder hjemmel for at udfærdige; men der er det videre sigte med levnedsmiddelrådet, at regeringen har ønsket at skabe en lettere adgang for erhvervenes og forbrugerernes synspunkter til at komme frem. Det er ikke meningen, at rådet skal indskrænke sin virksomhed til kun at udtale sig, når det bliver spurgt; den rådgivende funktion, som er tillagt rådet, kan også udøves aktivt. Dette har måske ikke mindst betydning for forbrugerne, og vi har fra regeringens side lagt vægt på, at der i levnedsmiddelrådet er givet forbrugerne og erhvervene en ligelig repræsentation. Jeg kan i øvrigt oplyse, at regeringen har besluttet, at rådet foreløbig

nedsættes administrativt, og at dets medlemmer beskikkes netop i disse dage.

Også lovforslagets bestemmelser om administrationen af levnedsmiddellovgivningens regler og kontrollen med, at de overholdes, giver anledning til nogle bemærkninger.

Ønskerne om en samling af den centrale del af levnedsmiddellovgivningens administration er nævnt tidligere. Jeg er enig i, at der må tilstræbes en ordening, der — i så vidt omfang, som det er muligt — tilgodeser det for en umiddelbar betragtning ideelle ønske om, at den del af administrationen, der vender ud mod erhvervene, forbrugerne og de lokale myndigheder, samles i ét organ, således at det altid umiddelbart er klart, hvor man kan henvende sig. Lovforslagets tekst er i overensstemmelse med sædvanlig praksis formuleret sådan, at kompetencen til at træffe afgørelser på centralt plan er henlagt til ministeren, der så kan delegerere varetagelsen af opgaverne til andre, jfr. den almindelige bestemmelse i § 43, stk. 2. Spørgsmålene om, på hvilken måde og i hvilket omfang det principielle ønske om en samling af direktoratsopgaverne kan imødekommes, og hvorledes det pågældende administrative organ må være indrettet, kræver en række yderligere overvejelser. Jeg har tidligere udtrykt sympati for tanken om at samle en række opgaver på levnedsmiddelområdet i veterinærdirektoratet, og jeg ved fra administrationsdepartementets udvalg om levnedsmiddellovgivningen, at landbrugsministeriet har taget initiativ til en gennemgang af veterinærdirektoratet og andre administrative enheder under landbrugsministeriet i samarbejde med administrationsdepartementet. Det vil være naturligt i forbindelse med disse overvejelser også at tage hensyn til de spørgsmål, der opstår omkring placeringen af opgaver, som efter den generelle levnedsmiddellov må løses på centralt plan, herunder spørgsmål om tilrettelæggelsen af samarbejdet og fordelingen af opgaver mellem det egentlige administrative organ og statens levnedsmiddelinstitut.

I lovforslagets kapitel 5 er det forudset, at selve autorisationen af de virksomheder, der tilvirker levnedsmidler, skal meddeles fra centralt hold. Det vil her være naturligt at drage nytte af den store viden og erfaring, som i forvejen findes i veterinærdirektoratet.